

ENRIC FREIXA I PEDRALS

Nasqué a Barcelona l'any 1911. Estudià enginyeria industrial a l'Escola d'Enginyers Industrials de Barcelona i s'hi llicencià el 1933.

Ha estat professor de Mecànica Racional de l'Escola d'Enginyers, d'Extensió de Càcul, de Motors Tèrmics, professor encarregat de la Càtedra d'Estadística Matemàtica (1950-1959), Subdirector de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyers Industrials de Barcelona (1955-1957 i 1964-1966) i Secretari General de la Universitat Politècnica (1968-1981).

Ha estat director del GEIC (investigació de coets de combustibles sòlids) i Director del Centre d'Investigacions de Tecnologia de l'Espanya.

Com a enginyer ha treballat a Codorniu S.A., a Nakskov Skibsverft i a la Maquinista Terrestre i Marítima S.A. En aquesta darrera empresa fou el cap de la línia de Motors Diesel i hi projectà l'any 1963 la nau de muntatge de motors diesel que era la nau industrial de major llum del continent.

És autor i prologuista d'obres com *Motores Térmicos, Manual del Constructor de Máquinas, El barido de los motores Diesel de dos tiempos i Motores de combustión interna, El motor marino dentro de veinticinco años, Medio Siglo de Ferrocarril en España*.

Ha pronunciat nombroses conferències i discursos entre els quals destaquen *La sobrealimentación de los Motores Diesel, La resolución numérica de ecuaciones algebraicas, Les decisions dels cossos col·legiats, Les fonts de l'energia i els problemes del futur, Note on the convergence of the series providing derivatives of a tabulated function, El Patronat de la Universitat Autònoma i Galileo, exponent de la crisi universitària del segle XVII*.

Ha estat membre i vice-president del Comitè Permanent del CIMAC (Congrés Internacional de Màquines de Combustió), membre del Consell Superior del Congrés de Cultura Catalana, vocal i vice-secretari de l'Associació d'Enginyers Industrials, vice-president i President de la Mutualitat del Col·legi d'Enginyers Industrials, President de la Fundació Torres Ibern, membre de l'Institut d'Investigació Aplicada de l'Automòbil i numerari de la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona des del 1967, conservador (1976-1980) i vice-president (1980-1983), i des del 1983 n'és el President, membre de l'IDIADA (Institut d'Investigació Aplicada de l'Automòbil).

És membre de l'Institut d'Estudis Catalans des del 1982.